
VERRIGTINGS 1971

DEEL 2a

42ste KONVENSIË

18de tot 21ste OKTOBER 1971

KAAPSTAD

Die Vereniging van Munisipale Elektriesiteits-
ondernemings van Suid-Afrika

PROCEEDINGS 1971

VOLUME 2a

42nd CONVENTION

18th to 21st OCTOBER, 1971

CAPE TOWN

The Association of Municipal Electricity
Undertakings of South Africa

VERRIGTINGS 1971

DEEL 2a

42ste KONVENSIE

18de tot 21ste OKTOBER 1971

KAAPSTAD

Die Vereniging van Munisipale Elektriese-
ondernemings van Suid-Afrika

PROCEEDINGS 1971

VOLUME 2a

42nd CONVENTION

18th to 21st OCTOBER, 1971

CAPE TOWN

The Association of Municipal Electricity
Undertakings of South Africa

Bespreking oor die 1970 Jaarverslag van die Registrasieraad op Elektrotegniese Draadwerkers

J. G. Wannenburg (Hoofinspekteur van Fabriek, Departement van Arbeid, Pretoria):

Mnr. die President, dames en here, ek wil in die eerste instansie net u baie geluk wens met u benoeming as President vir die volgende twee jaar. U en ek werk in baie nou samewerking met mekaar op die Registrasieraad, en ek was ook baie verheug vanmôre gewees om te hoor wie almal op u Uitvoerende Komitee aangestel is. Dit is almal persone wet ek nou kontak mee het en die moeilikhede wat ons in die verlede gehad het in verband met hierdie Wet, hoop ek gaan ons in die toekoms nou baie goed uit gestryk kry.

Ek het vanmiddag verwag om na interessante besprekings op die twee referate wat ons vanmôre gehad het: te kan luister en nou skielik hoor ek dat die Draadwerkers se verslag is aan die beurt!

Ek wil net 'n paar dingetjies toevoeg: u sal onthou dat ek vir die afgelope vier jaar, en veral by Umtali, melding gemaak het van die moeilikhede wat ons het met persone wat werk sonder dat hulle registreer is. Nou wil ek net graag aan u voorlees uit 'n brief wat aan mnr. Simpson geskryf was vroeër hierdie jaar en waarin al die gekessies wat reeds gemaak is in verband met die registrasie van persone wat nog nie in die hok is nie voorkom, en ook waar ons nou probeer het om daardie mense in die kraal in te kry en dus aan die regte kant van die Wet.

Die brief lees as volg:

(1) Provisional Registration Certificates are granted as follows:

(a) a candidate who has passed Part A of the prescribed examination in full, i.e. the examination of the Standard Wiring Regulations for the Wiring of Premises and Electrical Theory, during his apprenticeship, is granted provisional registration with exemption from Part A on completion of his apprenticeship. He is required to do Part B, i.e. the practical examination, only. This also applies to any other candidate who has this part to his credit.

(b) a candidate who has passed the examination on any part of Part A, or job No. 1 (wiring and conduit work) or

job No. 3 (testing of the circuit) of Part B, the practical examination, is granted provisional registration on condition that he enters for the rest of the examination. A pass on job No. 2 of the practical examination, i.e. wiring a three heat switch, making off a cable end, connecting a small motor, etc., is not considered sufficient to warrant the issue of a provisional registration certificate.

- (c) an immigrant candidate who can prove that he was employed in an acceptable trade in his country of origin, is granted provisional registration without examination. This is done to assist the immigrant in finding employment. Should he be in possession of any qualifications, he receives credit therefor and is exempted from writing the local equivalent examination. The candidate is required to pass the rest of the examination within two years, i.e. within the period of three further renewals of his provisional registration certificate.
- (d) At the beginning of last year a concession was made to encourage unlicensed wiremen, practising as wiremen, to sit the prescribed examination and to obtain their licences as follows:

A candidate who could prove having served an apprenticeship and could furthermore prove that he had been doing wiring work for a period of five years and more, subsequent to completion of his apprenticeship, would be granted provisional registration, without first attempting the examinations, on condition that he first entered the examinations, and attempted the examinations, i.e. any part thereof.

A candidate who has not served an apprenticeship (and we get very many of these) but could prove that he had worked as a wireman for a period of at least ten years, would be granted provisional registration on condition that he first entered for the examination and attempted the examination.

This concession was made for one year only. Up to the end of last year (i.e. 1970) however, the response has been rather disappointing. (I might add that in November and December of last year we were flooded out with applications for provisional registration).

At a joint special meeting of the Board and representatives of the Contractors' and Electrical Workers' Association on 12th January this year, representations were made to extend this concession for a further period of twelve months, i.e. to the end of this year. This was agreed to and the further concession was made that such candidates would be required to do Part B, i.e. the practical examination only. It was felt that candidates with long experience in wiring work could at least prove their proficiency by doing the practical test before being granted full registration.

(2) Concessions in respect of examinations :

- (a) Where a candidate, usually an immigrant, experiences a language difficulty and is unable to pass the written examination in English or Afrikaans, he is permitted to do the examination for Part A by way of an oral examination. This concession has proved a great success.
- (b) Should a candidate prefer to write the examination in a foreign language—his home language (regardless of where he comes from)—the examination papers are set, if at all possible, in the language of his choice and he may write the examination in that language.
- (c) Previous to the past three years it was a requirement that a candidate passed the whole examination for Part B with an average pass mark of 60% for the three jobs. At present any candidate passing any one part of Part B with 60% of the possible marks, is exempted from doing that part of the examination again, i.e. provision has been made for candidates to pass each part separately. Where a candidate comes to within the 60% mark, his case is considered by the Board (to see whether or not he could be passed).
- (d) To pass the examinations on the Standard Wiring Regulations and Electrical Theory (Part A), candidates are required to obtain at least 50% of the

possible marks. A candidate obtaining as much as 47% for the regulations now receives credit for that examination. The pass mark for Theory has been reduced from 50% to 40% in view of this being the pass mark at Technical Colleges for this particular subject.

- (e) A candidate who has passed the trade test for electricians with a pass in wiring and conduit work, is granted an exemption from writing Part B. Should such a candidate have failed his trade test, but have passed wiring and conduit work, he is exempted from that job in the Board's test.
- (f) Whereas the regulations require a candidate to first pass Part A before being permitted to attempt Part B, this requirement has been waived and a candidate may now elect to do Part B first should he so prefer. This again has been found necessary to assist immigrants who find it difficult to pass part A, the written examination, on account of a language difficulty.

Mr. President, gentlemen, I'm sure that you and all the advisory committees that we have in the country, will agree that the Wiremen's Registration Board has truly gone out of its way to assist wiremen in every possible way, and that apart from abolishing the Certificate of Registration altogether, nothing further remains to be done to meet the wiremen. It is now up to them to do their bit.

I want to state very categorically here that if any of you can give us any further ideas as to what more we can do to assist these people, I will accept any such proposal without qualification because there is simply nothing else that we can do. I would be most interested too, to have your comments and those of the Advisory Committee on this letter, bearing in mind that it was addressed to the Advisory Committee in Durban.

We had the pleasure of a visit from Mr Alexander and Mr Simpson who came up, as it were, to give us a little advice. We invited them to sit in on a meeting of the Board the day they were there, at the end of which they admitted they had no comments and said they felt there was nothing further we could do to assist these people.

Now, gentlemen, as far as these concessions are concerned: ek het alreeds gesê dat verlede jaar in November en in Desember het ons daar gesit partykeer van nege-uur in die môre tot na twee om al die aansoeke wat ons gekry het te probeer deur-

stoot; maar onmiddellik nadat dit bekend geword het dat hierdie toegewing verleng sou word vir 'n verdere jaar, het die applikasies afgeneem. Soos die Engelse sê „via the grape-vine” het dit toe na die Raad se ore gekom dat die kontrakteurs hulle mense afgeraai het om aansoek te doen vir provisionele registrasie tot op nommer nege-en-negentig, want dan beteken dit dat hulle daardie ekstra tyd nog het voordat hulle aansoek moet doen vir registrasie.

Hierdie toegewing is verder verkeerd verstaan gewees as dat die Raad bedoel het dat mense sonder registrasie kan werk vir 'n verdere jaar en dit is hope-loos verkeerd. Die toegewing was gemaak gewees om daardie persone met provisionele of voorlopige registrasie twee jaar kans te gee om die praktiese toets af te lê en sodanig ten volle geregistreer te word. Volgens statistieke wat ek gekry het voordat ek van Pretoria af weg is, is minder as een-derde (1/3) van praktiserende draadwerkers in die land op een of ander manier geregistreer — dit is of voorlopige registrasie of ten volle geregistreer, en die res dié stap rond sonder enige registrasie en hulle verrig draad-werk soos wat omskryf is in die Wet.

Mnr. die President, u weet, en here, ek sê dit weer vir u: na 31 Januarie 1972 gaan daar geen genade meer bewys word nie. Ons sukkel nou ses jaar lank en kom nêrens nie en die enigste ding lyk vir my nou net om die roede van die Wet in te lê. Die persoon wat ons vang wat sonder een of ander vorm van registrasie sy werk verrig, dié moet nou maar net weet hy en sy werknemer gaan baie groot moeilikheid bekom.

Dan is hier 'n verdere brief wat ek ook aan u wil voorlees. Dis deur een van u lede kort gelede aan ons gestel en dit handel oor artikel 22 van die Wet waar ondermeer gesê word dat 'n kontrakteur se lisensie kan teruggetrek word nadat hy skuldig bevind is van 'n oortreding van die Wet of van die regulasies ingevolge die Wet. En die persoon dié het nou gevra dat as hy so 'n kontrakteur vind wat die Wet oortree deur ongelisensieerde mense of miskien Bantoes toe te laat om draadwerk te doen, of hy hom dadelik kan vervolg.

Dit ongelukkig kan nie gebeur nie vir die eenvoudige rede dat die Wet sê dat **nadat** die persoon skuldig bevind is dan kan jy sy lisensie terugtrek, of sy registrasie, maar nie voor die tyd nie.

Daar is iets verder wat ek nog onder u aandag wil bring, here, en dit is die feit dat ons Wet — die Registrasie Wet — is ongelukkig 'n bietjie uitgedien. Hy is in 1939 geskryf en baie min wysigings is aan daardie Wet aangebring. Dit word hoog tyd dat ons daardie Wet in geheel sal moet oorskryf en ek het die goeie moed dat dit waarskynlik binnekort sal gebeur.

Here, u is die mense wat hierdie Wet moet toepas. Laat asseblief tog vir ons weet waar kry julle moeilikhede met hierdie Wet. Onthou ek sit op hoofkantoor en kom nie met julle elke dag in aanraking nie. Ons weet nie wat julle moeilikheid is nie; ons weet nie wat se wysigings julle aan die Wet wil hê sodat dit beter sal kan vloei en makliker toepasbaar sal wees. Skrywe dus gerus aan die Registrasieraad en julle voorstelle sal ons te alle tye oorweeg en kyk of ons iets kan doen.

Ek lees nou net hierdie antwoord op die brief van een van u lede; dit gaan as volg:

- „1. Met verwysing na die vorige korrespondensie in verband met die werksaamhede van bogenoemde firma in die voorsieningsgebied van die besondere dorp, wens ek u te verwittig dat my Raad die aangeleentheid weer tydens sy vergadering op 21 September 1971 behandel het nadat daar ook eers menings ingewin was oor die wyse waarop die Wet toegepas behoort te word.
2. Dit blyk dat die bedoeling van artikel 20(c) nie is om 'n voorsiener of enige persoon te magtig om 'n draadwerker te gelas om sy werk te staak as hy nie in besit van 'n registrasiesertifikaat is nie, (ek dink as jy daardie gedeeltes van die Wet mooi lees dan sal u sien dat u nie daardie magte besit nie) maar dat dit slegs bepaal dat dit 'n oortreding is om strydig met die bepalings van artikel 20(a) en (b) draadwerk te verrig of te laat verrig. Die woorde „laat doen of toelaat om dit te doen” dui op aannemers en diesulkes. Hier moet die beskrywing van 'n oortreding nie verwar word met die verlening van magte aan persone om op te tree wanneer 'n oortreding begaan word nie

Artikel 20(c) is klaarblyklik slegs 'n beskrywing van 'n oortreding.

3. Hierdie Departement administreer 'n hele aantal wette waarmee die Polisie selde te doen het omdat daar in die wette spesifieke voorsiening gemaak word dat amptenare van die Departement sekere magte verleen word om normaal weg slegs deur die Polisie uitgeoefen te kan word. Sodanige beperkte magte word deur bogenoemde wet aan 'n elektrisiteitsvoorsieningsowerheid verleen om die owerheid in staat te stel om die basiese funksie wat aan hom opgedra is uit te oefen, en dit is om sorg te dra dat daar nie defekte of gevaarlike draadwerk aan persele gedoen word nie. Vanselfsprekend moet die owerheid sorg dra dat hy nie sy magte oorskry nie.
4. Nieteenstaande enigiets wat in bogenoemde Wet staan: welke wesentlike of etiese misdryf sou pleg wees as 'n ongekwalifiseerde persoon 'n perseel perfek bedraad het? Dit is een ding om

sorg te dra dat draadwerk korrek gedoen word; dit is 'n ander om 'n bona fide ambagsman te stop om sy brood te verdien, net vir die rede dat hy nie 'n formuliertjie by hom het wat deur die uwe onderteken is nie.

5. Dit word gevoel dat as die wetgewer dit in gedagte gehad het dat 'n voorsiener 'n ongelisensieerde draadwerker kan gelas om sy werk onmiddellik te staak dit baie duidelik in die Wet sou gestaan het, want dit is darem 'n taamlik buitengewone en groot mag wat aan enigiemand verleen word. Gedagtig aan die feit dat meer as 50% van die mense wat draadwerk doen nie registrasiesertifikate het nie, kan mens jou indink wat kan gebeur as al die ongelisensieerde elektrisiëns van 'n groot kontrakteursfirma wat aan 'n groot behuisingkema of 'n groot gebou werk deur 'n voorsiener gelas word om die werk onmiddellik te staak. (Dink maar wat sou gebeur as dit moet gebeur in die Carlton Sentrum in Johannesburg!) Dit sal heelwaarskynlik 'n nalsleep in die Hooggeregshof hê waar die betekenis van artikel 20(c) baie fyn uitgepluis sal word en tot gevolg kan hê dat dit die voorsiener baie geld kan kos.
6. Die sekere firma wat hier genoem word is juis een van die firmas wat 'n heel paar advokate kan bekostig.
7. Die prosedure wat die Raad aanbeveel is dat 'n persoon wat deur die Wet daartoe gemagtig is vir die draadwerker moet vra om sy lisensie te toon. As hy nie in besit van lisensie is nie, of weier om dit te toon, dan moet volle besonderhede ten opsigte van die oortreding, soos tyd, plek, naam/name van persone, firma, ens. (liefs in die vorm van beëdigde verklarings) aan die Staatsaanklaer voorgelê word met die versoek dat 'n vervolging ingestel word.
8. Dit is die prosedure wat die Departement se inspektore gewoonlik volg.
9. Dit is nie altyd nodig, of self wenslik, om die Polisie daarmee te gaan pla nie want u weet meer van hierdie Wet en van elektrisiteit af as die gewone lid van die Polisie en u sal beter as laasgenoemde in staat wees om die Staatsaanklaer aan die hand te kan lei.
10. Die Raad bevestig ook dat 'n voorsiener nie kragtens artikel 22 vir die rede genoem in artikel 21(3)(a)(v) kan optree waar daar nie eens 'n skuldigbevinding deur 'n hof was nie. Optrede ingevolge artikel 22 kan baie kras wees, daar kan kontrakte vir duisende rands op die spel wees. Dit sal in baie gevalle wenslik wees om eens 'n vervolging ingevolge artikel 20(c) in te stel (dit is die een wat 'n persoon verbeid om

draadwerk te doen sonder 'n geldige lisensie) of te verkry en die kontrakteur dan daarop te wys dat die swaard van artikel 22, samegelees met artikel 21(3)(a)(v) bokant sy kop hang.

11. Na aanleiding van die vraag in u brief van 10 September 1971 is ek nie bewus van 'n geval waar 'n voorsiener tot optrede ingevolge artikel 22 oorgegaan het ná skuldigbevinding in 'n hof nie, maar dit kan gemeld word dat daar talle vervolgings ingevolge die Wet plaasgevind het waarvan hierdie kantoor nie eers te hore gekom het nie. (Soos dit met baie ander goed ook gebeur en partykeer word ons oor die vingers geslaan vir 'n ding wat ons niks van weet nie.) Soms versoek elektrotegniese ingenieurs my vir beëdigde verklarings waarin ek moet verklaar dat sekere persone nie die hoers van lisensies is nie en nadat ek die verklarings afgestuur het, word ek nie in kennis gestel nie van wat plaasgevind het met daardie beëdigde verklaring en of daar toe 'n hofspraak was alda nie.
12. Die Raad is dit eens dat daar gebreke is in die Wet en die, sowel as die voorstelle wat u gemaak het, sal in gedagte gehou word wanneer daar weer oorgegaan word tot wysiging van die Wet.
13. Ten slotte wil ek graag meld dat die Raad u daadwerlike optrede om die Wet toegepas te kry baie waardeer. Indien sommige ander voor-sieningsowerhede dieselfde pogings wil aanwend sal die posisie dwarsdeur die land gou verbeter". Here, in kort, ek het gepraat van 31 Januarie aanstaande jaar en mnr. die President, deur u vereniging, wil ek graag op al die aanwesiges hierso 'n baie dringende beroep doen: help ons asseblief om hierdie kanker wat ontwikkel het oor baie uitgerei te kry. Tot op daardie datum as u enige persoon vind wat nie gelisensieer is nie, moet hom asseblief nie vervolg nie, maar maak dit vir hom duidelik wat sy kans is, wat sy geleentheid is (ek het dit hier aan u voorgelees), sê vir hom wat vir hom gedoen kan word en wat hy kan doen om daardie sertifikaat te kry en dat hy deur voorlopige registrasie te kry vir twee jaar lank nog met sy werk kan aangaan sonder dat hy gehinder sal word. Maar ons het met 'n baie moedswillige en 'n koppige en baie hardnekkige seksie van die nywerheid hie toe doen. Aan die anderkant, here, die man wat julle kry na 31 Januarie 1972, hy moet net een pad loop—hy en sy werkgewer—en dit is na die aanklaer toe.

Ek vertrou, here, dat ek op u samewerking kan steun. Gentlemen, I trust that you will give us your full support. Your President, as one of the Board members, knows exactly what our difficulties are and that is why I said right at the outset (with due respect to those who are no longer on the Executive Committee) that I am very happy about the new Executive

Committee because they are all well-known to me and I look forward to even closer communication with them in the near future as regards this Act.

The President :

Baie dankie, mnr. Wannenberg. U het ons 'n tydige waarskuwing gegee en ek hoop die Kovensie sal daarop agslaan. Is daar enige verdere bespreking oor hierdie verslag?

P. J. Botes (Roodepoort) :

Mnr. die President, ek dink die verklaring wat mnr. Wannenberg gedoen het is 'n baie belangrike een en ek sal graag wil hê dat hierdie verklaring asseblief so spoedig moontlik aan ons beskikbaar gestel word, miskien in 'n omsendbrief. Ek dink dis baie belangrik aangesien die tydsbestek daar ook in betrokke is.

Mnr. Wannenburg het ons hulp gevra vanmiddag me; sekere probleme maar ek wil nou ook graag sekere hulp vra van die Departement van Arbeid. U sal onthou ek het alreeds voorheen by 'n kongres oor 'n sekere dr. du Plessis gepraat. Ek was onder die indruk dat hy sy doktorsgraad in elektrotegniese-ingenieurswese gehad het. Hy het, maar gelukkig kan ek darem nou hierso vandag sê dat hy het sy doktorsraad in siviele-ingenieurswese. In elk geval dié persoon het 'n fabriekspersel waarop daar, sê maar, 20 klein fabriekies staan. Wie die bedrading doen weet ek nie; ons kan nie uitvind nie, maar dié is in 'n chaotiese toestand. Ek het die Departement van Arbeid genader in die verband om vir my asseblief die verantwoordelike persoon in terme van die Wet vir daardie fabriekies daar te stel. Ek het nog nie 'n antwoord gekry daarop nie en in die tussentyd gaan sake voort. Die gevaarlike bedrading is daar en alhoewel ek partykeer lus voel om dit af te sny, weet ek nie presies of ek moet afsny of wat ek moet maak nie; want eintlik as daar 'n persoon in beheer is van 'n fabriek dan hoef ons nie te inspekteer nie.

Nou die ander dag het ek met 'n nuwe fabriek die Departement van Arbeid in Johannesburg genader en gevra wie die verantwoordelike persoon van die fabriek is. Toe het die persoon my geskakel en gesê dat dit nog nie in die Wet neergelê is nie en dat ek moet inspekteer. Ek praat nou van die fabrieks-inspekteur. Daarom het ek opgehaal by die Hoëveld-tak en ons almal doen dit — as daar 'n verantwoordelike persoon aangestel is vir 'n fabriek, inspekteer ons

nie. Maar wat nou in verband met die inspekteur wat vir my gesê het dat dit nog nie in die Wet opgeneem is nie en dat ek moet inspekteer?

Dit is 'n bietjie moeilik vir ons partykeer om te besluit wat ons moet doen of wat ons nie moet doen nie.

J. A. Louber (Benoni) :

Mnr. die President, ek wil net graag seker maak oor wat mnr. Wannenburg nou-nou gesê het. U weet hy het gesê ons mag nie 'n draadwerker stop wat werk nie. Hy het ook verder gesê dat artikel 22 lees niemand mag draadwerker doen of toelaat dat dit gedoen word nie. Sou dit dan nou nie beteken dat indien een van ons 'n ongeregisteerde draadwerker kry wat werk doen en hom nie stop nie, dat ons hom dus oog/ikend toelaat om aan te gaan met die werk nie? Dankie.

E. Trautman (Ladysmith) :

Mnr. die President, ek het baie geïnteresseerd geluister na mnr. Wannenburg se toespraak en dit lyk my in die verlede was ons blykbaar heeltemaal reg om ons oë toe te maak volgens die Wet.

Met ander woorde, as ons nou verneem dat 50% van draadwerkers nie geregistreer is nie wat alreeds werk doen, dan is ons blykbaar nie verplig om stappe te neem voor die einde van 1971 nie. Ten minste, so verstaan ek dit.

Ek het verlede jaar probeer om Bantoe werkers wat draadwerk gedoen het, aan te kla maar dit was tevergeefs. Ek het 'n brief van die aanklaer self waarin hy sê dat ons elektrotegniese ingenieurs nie polisiewerk moet doen nie. Volgens hierdie onder-vinding hou ek van nou af oë styf toe! Ek was al in aanraking met die Draadwerkersraad destyds en met die Departement van Arbeid. Dit is die een saak.

My beskeie mening is dat die hele probleem ontstaan weens die tekort aan draadwerkers in die land en ek persoonlik glo nie dat dié gedeelte wat nog rondloop, as hulle die lisensie kry, voldoende sal wees.

It has been my personal experience with staff that although we push them to obtain their wireman's licenses by means of all the exemptions offered to them by the Department of Labour, they're just not the type of material to go in for studies. It's not that they don't want to do so or that they refuse to

do so, but simply that they're just not able to do so. I would suggest, therefore, that we change the system altogether—as is already being done in Europe—i.e. we discriminate between the donkey work of wiring and the responsible work attached to it. If we haven't got enough electricians who are sufficiently capable and educated to do responsible work we should allocate to this small group of people the responsible work such as inspections, connections and testing and then let others who are sufficiently trained to do so, handle the donkey work of bending pipes, putting wires in and so forth.

One further question: will it be acceptable to take on Indian apprentices?

H. Barnard (Brakpan):

Mnr. die President, wat vir my op hierdie stadium van belang is, is net een kort vraag. Mnr. Wannenburg het 'n waarskuwing uitgegee en al wat ek wil vra is hoe raak hierdie die staatsdepartemente, semi-departemente, plaaslike besture ens., wat betref die bedraging van geboue? Sal dit nodig wees òók in dié geval van bv. plaaslike besture om geregistreerde draadwerkers in hulle diens te hê, alternatiewelik kan hulle dit doen met die mense wat hulle daar het? Dankie.

President: Dankie mnr. Barnard. Mnr. Wannenburg, wil u graag antwoord op die vrae?

J. G. Wannenburg (Departement van Arbeid, Pretoria):

Mnr. die President, ek sal net onderskeidelik ver wys na no. 1, 2 en 3 vraestelle:

1. U sal onthou wat ek gesê het by Umtali wat betref enige moeikhede met die inspekteurs in verskeie distrikte, of verskeie inspektorate, as hulle nie onmiddellik optree wanneer julle dit wil nie — my kamernommer in Pretoria is 510 Ongevallegebou; ek het 'n telefoon en ek kry gereeld pos! Ek rig nou weereens aan u die uitnodiging om aan my te skryf oor hierdie moeikhede.

As u nie 'n persoon kan kry om daadwerklik op te tree nie sal ek sorg dat iemand so gou moontlik kom; ek sal hom net beveel om te gaan. Dit gebeur nie net één keer 'n jaar nie, maar dikwels kry ons 'n baie ernstige klag van een of ander koers en dan

sorg ons dat daar 'n inspekteur onmiddellik uitgaan soontoe. Ons het in Pretoria nou kort gelede nie minder as vier sulke klagtes gehad nie, en vyf minute nadat ek die klag ontvang het oor die telefoon, was daar inspekteure op pad gewees om daar te gaan ondersoek instel.

Here, asseblief, ons is nie daar om julle te ver voig nie; ons is nie daar om moeikhede te maak nie, ons is daar om julle te help. Maak nou van ons hulp gebruik. Julle het my telefoonnummer — dié kan julle in die boek ook kry: my adres is: Sekretaris van Arbeid, Privaatsak 117, Pretoria. Skryf aan ons dat ons weet wat julle moeikhede is. Daar is ook bra min mense wat my uitnodiging aanvaar het om saam met my 'n koppie tee te kom drink as julle in Pretoria kom, dat ek kan hoor hoe vlot dit in die munisipaliteit. Dit lyk vir my julle is bang vir my of iets van dié aard! Ek weet nie hoekom nie!

So, mnr. Botes, soos die Engelse sê: „if you can't get any change" out of the Johannesburg office by all means write to me directly or via the Divisional Inspector, which is the normal channel, and I'll see to it that something is done about it immediately.

2. Prosedure van vervolging: daar moet ek tog asseblief daarop wys — as u nou op 'n persoon afkom wat sonder 'n draadwerkerslisensie werk, het ek gesê u kan daardie man nie stop nie. Dit staan egter nie so uiteengesit in die Wet nie en nóg ek nóg u kan vir daardie man sê hy moet dadelik ophou met werk nie. Nou wat staan u te doen? U het tog die magte onder die Wet. Teneerste kan u onder artike! 17 enige van die persone wat u aangestel het, na 'n plek toe stuur om uit te vind of die mense wat daar werk hulle registrasiesertifikate besit, of nie.

Article 17 reads: "Every holder of a certificate shall produce his certificate when required to do so by a member of the Board, . . ." Ons is ses lede onder die Raad, waarvan mnr. von Ahlften, julle President, een lid is, en dit laat ons toe om enige tyd in te gaan en te vra of 'n persoon 'n registrasiesertifikaat besit of nie.

Dan gaan dit verder om te sê: "an employee of a supplier, . . ." Well, you're all "suppliers" of electricity. It does not say "the engineer," "the foreman", "the wiring inspector" or the "installation inspector" but simply "an employee". You can appoint anybody and that person then has the right to establish whether a person doing wiring work is doing so under a valid registration certificate or not.

It goes on further to say: ". . . any person authorised thereto in writing by the Board, . . ." You may wish to nominate a person who is not an "employee" which can be done by making application to us in writing. We then consider it and if such an

an appointment is warranted, we make that appointment.

Then it states further: "any person who desires to employ him or to agree with him in any other manner to do wiring work, or for whom he is going to do such work." Ek as privaat eienaar van 'n huis (of ek nou verbonde is aan die munisipaliteit, die departement, of waar ook al), al weet ek van draadwerk niks anders af nie, het die reg onder hierdie Wet om enige persoon wat vir my kom werk doen, te vra om sy registrasiesertifikaat te toon. Ek weet nie of u daardie artikel van die Wet al so vertolk het nie maar dit is die korrekte vertolking daarvan.

As u nou so 'n persoon vind wat werk verrig sonder enige registrasiesertifikaat — òf voorlopige òf volle registrasie — al wat u te doen staan is om verklarings daar af te neem, vernaamlik: wie is die persoon wat daar werk, waar werk hy en vir wie werk hy. Dan gaan u na die aanklaer toe en maak voor hom 'n beëdigde verklaring en hy sal dan sorg dat daardie man aangekla word.

Daar is baie mense wat reken dat die munisipaliteit kan die man aankla. Dit is nie die bevoegdheid van 'n munisipaliteit om 'n persoon aan te kla nie; dit is die bevoegdheid wat by 'n hof berus. Here, u sal net 'n paar voorbeelde maak van persone so in u verskeie munisipaliteite en u sal baie gou die verskil sien.

Onthou, natuurlik, dat wat onder die Wet beskryf word as „niemand" dié het ek nou baie duidelik gaan uitvind by ons wetsadviseurs, sluit **nie** die plaaslike owerheid in nie, want hulle sê daardie plaaslike owerheid is nie die persoon wat die werk laat doen nie. So, moet nou nie reken dat dit u gaan veronskuldig om net oogluikend toe te laat dat die mense werk nie. Maar die persoon wat wêl aangekla kan word, saam met die een wat sonder registrasie werk, is sy werknemer want hy laat daadwerklik daardie persoon toe om werk te doen sonder 'n registrasiesertifikaat.

Eers as die persoon in die hof verhoor was en skuldig bevind is, dan kan u onder artikel 22 van die Wet, sy registrasie terugtrek. As u daardie twee swaarde oor sy kop hou, dan dink ek sal hy baie vinnig spring om te doen wat daar behoort gedoen te word.

3. Wat owerhede betref: verstaan asseblief goed, u, as owerheid, val net so wel onder die Wet as wat daardie kontrakteur onder die Wet val. In artikel 20 is baie duidelik gesê dat **geen** persoon mag draadwerk, "soos omgekyf in die Wet, verrig sonder dat hy 'n draadwerkers-sertifikaat besit nie. As u dus toelaat dat u werknemers sonder die behoorlike sertifikaat draadwerk verrig, dan is u skuldig aan 'n oortreding en as dit uitgevind word, gaan u dieselfde

pad loop as die kontrakteur wat sy mense sonder daardie sertifikaat laat werk. So onthou dit; die Wet is van toepassing op u net so wel as op die kontrakteur. Daar is dieselfde werkgewer en werknemer verhouding by die munisipaliteit en sy werknemers as wat daar by die kontrakteur en sy werknemers is.

Ek sal dié persoon wat so pessimisties geklink het, asof die Wet heeltemaal oor die bult gegooi is, aanraai om artikels 17, 21 en 22 baie aandagtig deur te lees. Dan sal u sien dat u hande is glad nie afgekap nie — op geen manier nie. Daar is ook nie vir die gerief van dié kontrakteurs wat hardnekkig is, 'n paar bokshandskoene aan die hande gesit nie. U kan slaan en u kan hom hard slaan.

As regards Indian apprentices: there is nothing in the Act prohibiting a person of any race, colour or creed from getting a wireman's licence. The Board regularly issues these certificates. Naturally, however, it must be very clearly understood that if a Bantu is issued with licence he is not permitted to work in an area which has been defined as a European area but he can do work in the native areas, the locations etc. Very many municipalities are going in for this now and are appointing Bantu, Indians and Coloureds to do the work in the locations. So there's absolutely nothing stopping anybody from getting registration and that goes for the Certificate of Competency as an engineer as well. It's not like the Mines and Works' Act which limits the Certificate of Competency to the man with the white skin. It's open to any person and we already have quite a few in the country.

4. Kan u tog net asseblief u vraag herhaal, mnr. Barnard.

H. Barnard (Brakpan):

Mnr. die President, ek dink mnr. Wannenburg het reeds daardie ene geantwoord by 'n vorige geleentheid waar hy gesê het dat almal sal ewe skuldig wees òf hy nou semi-staats òf wat ook al is.

Die President:

Baie dankie, mnr. Wannenburg, vir u tyd wat u afgestaan het.

C. Lombard (Germiston):

Mnr. die President, ek is jammer dat ek bietjie laat is, maar ek wonder net of mnr. Wannenburg een sakkie vir ons kan opklaar. Daar is heelwat meningsverskil in verband met die installeering van verkeersligte. Sommige van my kollegas meen dat dit bedradingswerk is, ander sê weer dit word beskou as deel van die verspreidingsstelsel. Kan ons mnr. Wannenburg se mening daaromtrent verneem.

J. G. Wannenburg (Departement van Arbeid, Pretoria):

Wat die verkeersligte betref: ek weet nie of dit in mnr. von Ahlften se tyd was nie maar ek verbeel my dit was Port Elizabeth waar ons aan die persoon wat aan verkeersligte sal werk, 'n sertifikaat met beperkte bestek uitgereik het. Hy mag dus nie bedradingswerk doen maar aangesien hy behoorlik konfyt is in daardie besondere klas van werk het ons so 'n sertifikaat aan hom uitgereik. Mnr. die President, ont hou u of dit die geval was?

President:

Nie in my tyd nie, mnr. Wannenburg.

J. G. Wannenburg (Departement van Arbeid, Pretoria):

Is hier miskien iemand van Port Elizabeth wie vir ons kan sê of dit nog die geval is?

J. W. Chappell (Port Elizabeth):

To the best of my knowledge and belief Port Elizabeth isn't the town that's involved.

E. E. de Villiers (Rustenburg):

Mnr. die President, eintlik dink ek, ek ry aan die pen oor hierdie saak, of mnr. Wannenburg, want ek het geskrywe aan mnr. Wannenburg se kantoor in verband met dié saak omdat ek duidelikheid wou hê en ek het toe 'n antwoord in skrif gekry dat dit nie as

draadwerk beskou word nie om verkeersligte op te rig en aan te skakel en op te koppel nie!

President:

Is u tevrede, mnr. Wannenburg; is dit korrek? Nou ja, baie dankie, mnr. Wannenburg, vir u geduld en dat u ons die vertolkings gegee het.

VRAAG 1: Regulasie C.55(1)(f):

Die toeweging omtrent brandblussers in sub-stasies met transformators tot en net 'n kapasiteit van 500 kVA behoort hersien te word.

Die olie inhoud moet die beslissende faktor wees. Die hendaagse 750 kVA transformator bevat minder olie as baie van die ou 500 kVA transformators.

Antwoord: Die vraesteller sê eenvouding dat die toeweging betreffende brandblussers hersien moet word. Wat'er toeweging hy na verwys is ongelukkig nie bekend nie. Verder maak hy ook geen voorstel hoe die regulasie hersien moet word nie.

Gedurende metrisering van die regulasies aan die begin van die jaar is verskeie regulasies ook terselfdertyd gewysig en regulasie C.55(1)(f) is een daarvan. 'n Voorbehoudsbepaling is tot die bestaande sub-regulasie toegevoeg en dit lees nou soos volg:

"van doelmatige brandblussers voorsien is wat geskik is vir gebruik op elektriese uitrusting, en wat in goeie werkende orde onderhou moet word: met die verstandhouding dat hierdie vereistes nie van toepassing is op onbediende transformator—en skakelgeboue waar geskikte brandblussingstoetelle slegs beskikbaar gemaak moet word op die plek wanneer werk aan of in sodanige transformator- of skakelgeboue aan die gang is."

Ek weet nou nie of hierdie toeweging 'n antwoord op die vraag voorsien nie.

VRAAG 2: Regulasie C.52(1) en (2):

Kennisgewings: Is dit werklik nodig om by elke deur die kennisgewings aan te bring? Neem die sub-stasie met drie deure aan een sykant, is een kennisgewing nie voldoende nie?

Antwoord: Die regulasie stel dit duidelik dat die gebruiker die kennisgewings in albei amptelike tale moet laat opklak by alle aangewese toegange tot persele waarop ontwikkelingsinstallasies en transformeer-, skakel- of verbindingstoestelle geleë is.

Gestel dit is op een van die toegange nie aangebring nie en dat 'n ongemagtigde persoon daar ingaan en verongeluk. By 'n hofspraak sal die gebruiker gevra word of daar enige waarskuwing was wat toegang belet het. As daar nie so 'n waarskuwing was nie, is die gebruiker in die moeilikheid want hoe sou die oningewyde-persoon moes weet dat hy van 'n verbode ingang maak?

Regulasie C.52(3) en (4) :

Deel van vraag oor kennisgewings —

„Die kennisgewings (nl. optrede in geval van brand en behandeling vir elektriese skok) dien geen doel by substasies nie. Word hulle ooit gelees? In die geval van nood is dit alreeds te laat om kennisgewings te probeer lees. Sulke kennisgewings moet net verpligtend wees in werkwinkels en kleedkamers. Die inhoud en toepassing sal baie meer van nut wees as dit verpligtend is met vaktotees.”

Antwoord : Ek kan my ongelukkig nie met hierdie sienswyse vereenselwig nie. Wat baie verkeerd verstaan word is dat die kennisgewings in verband met 'n brand nie standaard is of kan wees nie. Die kennisgewing moet duidelik stipuleer watter prosedures in watter volgorde gevolg moet word — kort en saaklik en hierdie prosedures verskil van plek tot plek. Dit sal bv. niks baat om net te sê „ingeval van vuur, skakel die brandweer nie” tensy die telefoonnommer nie aangedui word nie. As die vraesteller al soos ek 'n uitgebrande substasie gesien het waar die persoon wat alarm moes maak net gesê het „Ek het nie geweet wat om te doen nie,” sal hy die nut gou insien.

Wat die behandeling vir elektriese skok betref, weet ek van gevalle waar persone se lewens wel gered was deur andere wat geen benul van noodhulp gehad nie maar wat die voorskryfte gevolg het totdat deskundige hulp opgedaag het.

Verpligte kennisgewings in kleedkamers en werkwinkels? Wat se nut sou dit daar dien? As dit in die substasies nie gelees word nie, hoekom sal dit op enige ander plek gelees word?

Of dit van meer nut by vaktotees sal wees betwyfel ek ten sterkste. Die persoon by die vaktotees leer dit eenvouding van buite om sy vaktotees te slaag en tensy hy dit by herhaling in die praktyk weer teëkom, sal dit soos 'n koeël by die een oor en hy ander uit wees.

Voorsetting van krag oor kennisgewings :

Die kopbeen en gekruisde bene bots met die S.A. Buro van Standaarde Nr. M852/2 van 17 Februarie 1971 want daar word die kopbeen aanbeveel as 'n teken van gif.

Antwoord : Ons let eers op die datum nl. 17 Februarie 1971. Ek staan al ou kant toe maar sedert my jongste jare het die kopbeen en doodsbeendere vir my net een ding beteken en dit was gevaar van watter aard ook al. As S.A.B.S. van die kopbeen gebruik om gif aan te dui van vanjaar af, is dit seker maar net nog 'n gebruik om gevaar aan te dui. Wat meer is, moet die jarelange gebruik van die kopbeen om gevare ander dan gif aan te dui nou skielik as botsend met S.A.B.S. se gifteken beskou word as dit eers vanjaar in gebruik gestel is? Is die botsing dan nie van die teenoorgestelde kant nie?

Opsommend — die waarskuwingstekens kos nie so 'n magdom van geld dat dit enige owerheid bankrot gaan maak nie. Dit dien 'n goeie en nuttige doel en moet waar moontlik behoue bly.

QUESTION 3 : Regulation C.52 :

In a typical substation layout a municipal HV chamber is adjacent to the consumer's HV and LV chambers and an outdoor transformer cage. Each of the above has its own entrance. Is it necessary to place all notices on each of these entrances? Would it be acceptable to place all the notices plus the danger notices on say Council's HV chamber entrance and only the danger notice on the other entrances?

Answer : This question has already been answered in the foregoing questions and I do not consider it necessary to repeat what has already been said. It is however to be remembered that exemption may be granted from the requirement of any regulation provided a sound case can be made out for such exemption.

QUESTION 4 :

In terms of Regulation C.1(5) of the Factories Act, a certificated engineer in general charge of machinery is, amongst other things, responsible for the proper maintenance of such machinery and for ensuring that the provisions of the regulations under Chapter 4 are complied with. Failure to comply with these provisions is an offence in terms of Regulation C.174. What is the attitude of the Department of Labour in cases where, due to a serious shortage of suitably qualified labour, it is not possible to comply fully with the regulations dealing for example with the inspection of pressure vessels (Regulation C.85) and the inspection of boilers (Regulation C.87)?

Answer : I take it that the latter mentioned Regulation was intended to be C.97 as C.87 deals with the construction and use of portable gas containers. The regulations do not provide for non-compliance with the requirements of any regulation due to a shortage of properly trained personnel. I am therefore

afraid that just nothing can be done about this contingency. The work required to be done will just have to be done, even if on a contract basis.

QUESTION 5 :

Regulation C.53 of the Factories Act stipulates that the user shall cause all electrical apparatus, etc., to be so selected, etc. and maintained as to prevent danger to persons so far as is practicable. As a result of an accident in 1957 while hosing down a live outdoor transformer with cable end boxes on both sides prior to painting it, this practice was discontinued on the recommendation of the then Senior Engineering Inspector of Factories. The vast increase in the number of transformers and considerable amount of switching required by skilled staff to make transformers dead, coupled with the difficulty sometimes experienced in transferring load to other transformers prompts the question whether the Department of Labour would agree to such transformers being hosed down while alive provided precautions are taken to prevent water entering cable end boxes by wrapping the boxes in plastic sheeting?

Answer : This is a rather unfair question to answer as, other than that the transformer was being hosed down while live, no further particulars of other circumstances surrounding the occurrence are available, e.g. what precautions were taken to prevent an accident of some description occurring, what actually was the accident, electrocution, damage to equipment, or what?

Regulation C.17(1)(b) and (c) provide as follows :

- (b) Every user shall provide for the safety of persons, etc.;
- (c) cause every inexperienced person who is required or permitted to operate a machine which may cause injury, to be fully conversant with the dangers attached to the operation thereof and the precautionary measures to be taken and to be observed.

No ways and means are prescribed how any particular task should be tackled. However any task whatever must be tackled in the first place with a view to ensuring the safety of personnel. Regulation C.1(6) is also applicable.

QUESTION 6 :

The definition of machinery in the Factories Act includes an appliance or combination of appliances used for conveying persons or goods. Is it correct, therefore to assume that Regulation C.61(2)(a) does not apply to buildings such as blocks of flats or commercial premises where lifts and/or escalators are installed? If this assumption is correct would the

same interpretation be applied to Regulation C.61(2) (b)?

Answer : This question has become a hardy annual ever since I attended my first technical meeting of the AMEU at Bloemfontein in 1966, and I sincerely trust that this will be the last time that I will be called on to comment on Regulation C.61. At the Umtali Convention I made it very clear that the phrase "other than building on premises where machinery is used" can only mean machinery on factory premises and not such buildings as flats or commercial premises. I have also checked with my predecessor, who was responsible for rewriting the regulations in 1963, and he has confirmed my statement at Umtali. I therefore repeat—(a) that blocks of flats and commercial buildings are not included in this phrase;

(b) Regulation C.61 requires a supplier to satisfy himself, that all roofs, gutters, etc., of all buildings, excluding factories, are earthed before connecting an electric supply to such buildings.

Regulation C.61 has this year been amended to rule out this misunderstanding once and for all by replacing this unfortunate phrase by the phrase "except a building where a responsible person has been or is required to be appointed in accordance with Regulation C.1 or a building owned by the State or any Provincial Administration."

QUESTION 7 :

Wiring work as defined in the Electrical Wiremen and Contractors Act includes the installation of any cable, conductor, etc., and Section 20 of the Act lists the categories of persons who may do wiring work. Does this imply that labourers may not assist registered wiremen to pull conductors through conduit or to install armoured cables in trenches or ducts or on racks?

Answer : No, that is not the intention. Labourers may certainly assist in doing work, as long as they merely assist and not actually do the complete job of work as has been found ever so often in the past. I would advise the person who had put this question to read the definition of wiring work again and in particular take note of the exclusions.

Continuing the question—May such uncertified persons fasten conduits, install trunking, ducts and cable racks?

Answer : Please again refer to the exclusions under the definition where it will be found that labourers may even undertake the cutting and thread screwing of conduits and works of a similar nature. The fastening of conduits e.g. by means of saddle

clamps, has no real bearing on the wiring work as such and could be classified as work of a similar nature. Fastening to switch boxes however is not included in this category as it is material to safety—e.g. earth continuity. Installation of trunking, ducts and cable racks is nowadays often done by carpenters and masons during the construction of a building. It clearly serves as a means of carrying or directing cables along predetermined routes and does not have anything to do with the electrical circuits as such.

Mr President, while on the Wiremen and Contractors Act permit me to clear up a misunderstanding of Section 13(2) of this Act which is causing the Wiremen's Registration Board a lot of trouble. This particular section is misunderstood by ever so many people and in unfortunately even often misinterpreted in the courts in his country.

The section of the Act referred to deals with the renewal of provisional registration certificates and reads as follows:

"Any such certificate may be renewed by the Board for **three further periods of six months which periods need not necessarily be consecutive** and may at any time be cancelled by the Board to be sufficient."

The phrase "for three further periods which need not necessarily be consecutive" is the fly in the ointment. So often it has happened that a wireman has neglected his duty to comply with this requirement of the Act and has failed to renew his provisional certificate at the expiry of six months. When called to task for this failure, it is argued by the defaulter—and in court by the defence—that the Act clearly states that the six months periods need not necessarily be consecutive. This argument is obviously very wide off the mark for the following reasons:

1. Section 20 of the Act makes it very clear that no person other than a person holding a valid registration certificate—which in terms of Section 13(3) includes a provisional registration certificate—may perform wiring work.
2. The provisional registration certificate is valid for **six months only**. Therefore any holder of a provisional registration certificate who continues doing wiring work after his provisional certificate has expired, is doing such work without being in possession of a valid certificate and is therefore out of bounds; is contravening the Act and is liable to prosecution.

I wish to quote a recent classic case where a person had been issued with a provisional certificate in 1945 and had only recently applied for the first renewal of this provisional certificate!

What then is the meaning of this phrase which is printed in italics? It is printed in italics and prefixed by the small figure (2) which indicates in the footnote at the bottom of the page that this section had been amended by Act No. 35 of 1957. The best way of explaining the meaning of this italicised phrase is to quote an example of how the Board applies this phrase.

During the recent years of drought several applications were received for renewals of provisional certificates of farmers who had been forced by the drought to return to the trades in which they were employed before they found farming more profitable and more attractive. Some of the farmers were wiremen who were working on their first provisional certificates at the time of going farming. Since embarking on farming they had not practised the trade of wiremen. On their return they were entitled to their second and third renewals as they had not availed themselves of these provisional registration certificates.

Mr President, gentlemen, I think you will clearly notice the difference between these two types of persons. To sum up then:

- (a) The person who constantly practises the trade of a wireman, is required to renew his provisional registration certificate every six months i.e. for three consecutive periods of six months.
- (b) The person who, owing to prolonged illness, unemployment, absence from the trade for a long time, absence from the country, etc., may renew his certificate when returning to the trade. Once he has returned to the trade permanently, he is thereafter required to renew his provisional certificate regularly for consecutive periods of six months.

Gentlemen, now that you have been given the correct interpretation today, please do not in future allow the "clever" contractor or the "wise" law agent to pull the wool over your eyes by a misinterpretation of this section of the Act—you now know better and can hit back!

VRAAG 8: Artikel 2(1)(xvi)(c)(ii):

Word 'n huishoudelike toestel soos 'n elektriese ketel, elektriese poleerder, lugversorger, ens., indien dit gebruik word in 'n fabriek of op 'n perseel waar masjinerie gebruik word, beskou as masjinerie? En in 'n gewone kantoor?

Antwoord: Ek wil eerstens aandag vestig op die feit dat die XVI en ander soortgelyke syfers voor woordbepalings nie in die Staatskoerant verskyn nie. Hierdie syfers is deur die drukkers van boeke aangebring vir gerieflike kruisverwysing. So byvoorbeeld

vind ons voor die woordbepaling van „plaaslike bestuur” die syfer (xx) en aan die einde daarvan die syfer (xv). As ons nou die Engelse ekwivalent van „plaaslike bestuur” wil opsoek, dan kyk ons onder (xv) en ons vind „local authority”. Die korrekte verwyding na die woordbepaling van masjinerie is dus net Artikel 2(1). Dit net terloops.

Die uitsluitel van huishoudelike toestelle in die woordbepaling van Masjinerie lui as volg —

„huishoudelike toestelle wat as sodanig in gebruik is”. Die woordbepaling is in 1960 gewysig na wat dit nou is. Voorheen het dit gelees „huishoudelike toestelle in gebruik in privaat wonings.” Die wysiging het hierdie woordbepaling verbreed om huishoudelike toestelle in te sluit waar dit ook al as sulks gebruik word. Die plek waar dit gebruik word is dus nie hoofsaak nie. Hoofsaak is of die gebruik vir dieselfde doel is as wat dit voor bedoel was. Die elektriese stoom is ’n huishoudelike toestel solank as wat dit gebruik word om kos voor te berei, waar ook al. Sodra dieselfde stoom vir enige ander doel as voedselvoorbereiding gebruik word, b.v. om elektriese onderdele te droog, lym warm te maak, ens. is dit nie langer ’n huishoudelike toestel nie, maar ’n masjien. Dit is wat bedoel word met die woorde „wat as sodanig in gebruik is.”

VRAAG 9 :

Word ’n elektriese grassnyer, indien dit op ’n huishoudelike perseel gebruik word, beskou as ’n huishoudelike toestel?

Antwoord : Nee, dit is ’n masjien. Dit het niks met die huishouding as sulks te doen d.w.s. nie in dieselfde sin as die stoom, poleerder, haardroër, strykyster, ens. nie.

VRAAG 10 :

Word ’n padskraper, of ’n padroller, of ’n meganiese graaf, ens. elk waarvan kragaangedrewe is bekou as masjinerie? (Kyk paragraaf (a) by die definisie van masjinerie).

Antwoord : Paragraaf (a) van die definisie het bloot betrekking op stoommasjinerie. Dit lees, „’n lokomotief of ’n vasstaande of vervoerbare masjien of stoomketel of ander stoomapparaat.” Padskrapers ens. is dus nie masjinerie soos omskryf nie.

VRAAG 11 :

Voertuie word uitgesluit van die definisie van masjinerie. Word ’n hidroliese hyskraan wat permanent op ’n voertuig gemonteer is, beskou as „masjinerie”?

Antwoord : Nee, dit is nie masjinerie nie. Dit val onder die woordomskrywing van hystoestelle, wat lees: „enige kraan, krap, wenas, katrolblok, ens.” Let egter daarop dat ’n kompressor wat op ’n vragmoter gemonteer is ’n masjien is en wanneer die kompressor werk dan is die vragmoter die perseel waarop die kompressor werk.

VRAAG 12 :

Word ’n draagbare kragopwekker van sê 300 watt beskou as masjinerie as die klemspanning (a) 40 volt (b) 220 volt is?

Antwoord : Paragraaf (b) van die woordomskrywing lees: „’n toestel of kombinasie van toestelle wat gebruik word of bestem is om gebruik te word vir die opwekking, ontwikkeling, ens. van enige vorm van krag of energie”. Die kragopwekkers waarna in die vraag verwys word, wek albei vorms van krag of energie op. Aangesien geen melding gemaak word van klemspannings nie is die genoemde kragopwekkers masjinerie.

VRAAG 13 : Artikel 3(1)(a)(i) en (ii) :

Die werkwinkel van ’n munisipale elektrisiteitsdepartement bevat ’n aantal elektrisiteitsaangedrewe gereedskap elk waarvan die vermoë nie meer as een perdekras is nie (kyk artikel 3(3)). Daar is nooit iemand permanent in die werkwinkel nie maar dit kan gebeur dat drie of meer persone vir ’n kort tydjie saam in die werkwinkel is om ’n artikel te maak, repareer, ens. Is dit nodig om so ’n werkwinkel as ’n fabriek te registreer?

Antwoord : Ingevolge Artikel 3(1)(a)(i) en (ii) word Artikels daar gemaak en ook verander, herstel of gerepareer. Ingevolge Artikel 3(2)(a): daar werk drie persone of meer — daarop dat die artikel nie melding maak dat drie of meer persone voortdurend daar moet werk nie. Ingevolge Artikel 3(2)(b): daar word meganiese krag gebruik — krag wat ontstaan uit ’n elektriese bron. Die werkwinkel is dus registreerbaar.

VRAAG 14 :

Wat word bedoel met aangrensend aan? (Daar moet gelet word op die definisie van perseel). Gestel ’n munisipale werkwinkel is geregistreer as ’n fabriek; moet die munisipale kantoor — dit is op dieselfde „perseel” nl. die munisipale gebied — ook as fabriek geregistreer word?

Antwoord : „Aangrensend aan” bedoel presies wat die sê — fisies aangrensend aan. Gestel daar is ’n fabriek wat deur ’n heining afgekamp is. Binne die grense van die heining is die fabriek en ook die administratiewe kantore waar tikwerk, boekhouwerk,

ens. verrig word. Ingevolge Artikel 31(b) is hierdie kantore op dieselfde perseel waar die fabrieksaktiwiteite plaasvind en maak deel uit van die perseel waar die bedoelde bedrywigheid uitgevoer word. Dan is daar die geval waar die fabriekperseel afgekamp is van die administratiewe perseel. Hier dus grens die persele aan mekaar. Gestel dat die fabriek aan een kant van 'n straat is en die administratiewe kantore aan die ander kant van die straat. Die twee persele grens nie aan mekaar nie en is ook nie een perseel nie. Dus sal hierdie kantore nie registreerbaar wees nie. Hoewel was die munisipale kantoor op dieselfde „perseel” (munisipale gebied) is, is dit nie registreerbaar nie aangesien dit nie grens aan of op dieselfde perseel waar die aktiwiteit plaasvind geleë is nie.

VRAAG 15: Artikel 32(2):

Behoort die verslag wat die inspekteur aan die Prokureur-generaal stuur nie aan die Hoofinspekteur gestuur te word nie wat die verslag, nadat hy dit na goeë dink gewysig het, dan aan die Prokureur-generaal stuur? (Inspekteurs met weinig of geen kennis van sê elektrisiteitsverspreiding kan maklik wilde en ongegronde bewerings maak t.o.v. die oortreding van sekere regulasies. Op grond daarvan kan 'n klag van strafbare mansklag teen 'n onskuldige „gebruiker” inbring word gepaardgaande uitermate hoë kostes van verdediging.)

Antwoord: Die Hoofinspekteur word van volledige afskrifte van die rekords van alle ondersoekte voorsien. Hy kan wel daarna die inspekteur verwittig dat hy nie met sy bevindings saamstem nie, maar kan hom nie beïnvloed om sy siening te verander nie. Een ding moet baie goed verstaan word en dit is dat die inspekteur geen magte het om 'n persoon te vervolg nie. Hierdie magte berus by die Prokureur-generaal en by hom allen. Die inspekteur se ondersoek dien bloot as 'n versameling van feite. In sy bevinding stel hy eenvoudig sy siening ten opsigte van oortredings van regulasies, ens. In sy persoonlike verslag lig hy die Prokureur-generaal verder in op ander aspekte van die ondersoek wat nie duidelik mag wees nie. Hierdie verslag word gebaseer net op getuienis wat by die ondersoek ingewin is. Ek herhaal dat die Prokureur-generaal die persoon is wat besluit of daar 'n vervolging ingestel moet word al dan nie — **en nie die inspekteur nie.**

VRAAG 16: Artikel 40(1):

Is die strekking van die laaste sin (na die kommapunt) nie uiters onredelik nie? Vergelyk die geval waar 'n „gebruiker” aan sy personeel skriftelik opdrag gee om nie „verplaaasbare elektriese gereedskap” sonder aardlekbeveiliging te gebruik nie. Die personeelid verontagsaam die skriftelike opdrag en doen 'n noodlottige skok op.

Antwoord: Die sin waarna verwys word lees as volg: „en die feit dat hy 'n daad of versuim van die bedoelde soort verbied het, strek op sigself nog nie tot afdoende bewys dat hy alle redelike maatreëls getref het om die daad of versuim te voorkom nie.” Hierdie sin mag onredelik klink, maar is in werklikheid nie onredelik nie. As mens die geval van verplaaasbare elektriese gereedskap, sê maar 'n handboor wat nie van die dubbel geïsoleerde tipe is nie, bestudeer, vind jy die volgende toedrag van sake. Die verantwoordelike persoon vind 'n werknemer wat so 'n boor gebruik sonder 'n aardlekbeveiligings-toestel. Die verantwoordelike persoon is bewus van die vereistes van Regulasie C.59, nl. dat sodanige gereedskap onder andere nie gebruik mag word sonder 'n aardlekbeveiligings-toestel nie. Hy reik 'n skriftelike instruksie aan die werknemer uit om nie sonder dié te werk nie, maar hy verbeid hom nie om daar en dan nie meer die boormasjien te gebruik nie. 'n Paar ure later sterf die werknemer as gevolg van elektriese skok. In hierdie geval is die verantwoordelike persoon se verweer dat hy die oortreding verbied het niks werd nie en hy verkeer in die warm water al het die werknemer Regulasie C.2 — Gehoorsaamheid aan bevel, oortree.

Gestel egter die verantwoordelike persoon verbied die voortgesette gebruik van die boormasjien op die plek, hy reik 'n geskrewe instruksie uit dat die persoon in die toekoms van 'n aardlekbeveiligings-toestel gebruik moet maak, hy voorsien die toestel en hy verseker later dat die toestel wel gebruik word. Dan is die verantwoordelike persoon nie verder aanspreeklik vir 'n later ongeluk wat mag gebeur as gevolg van ongehoorsaamheid aan bevel nie. Dit is dus nie voldoende om slegs 'n wanpraktyk te verbied nie tensy alle veiligheidsmaatreëls en fasiliteite geskep is om 'n herhaling van 'n oortreding van 'n regulasie te voorkom nie. Die strekking van hierdie sin behoort nou duidelik te wees, en nie as onredelik bostempel te word nie.

VRAAG 17: Regulasie A.7:

Is subregulasie (5) nie teenstrydig met subregulasie (6) en (7) nie?

Antwoord: Regulasie A7(5) is nie teenstrydig met A7(6) en (7) nie. Normaalweg wanneer 'n ondersoek gehou word, word die betrokke werkgewer ens., in kennis gestel van die datum van die ondersoek en wie teenwoordig moet wees, soos in A7(5) bepaal. Indien 'n persoon wat verwittig is van die ondersoek weier om gehoor te gee, of nie gevind kan word nie, dan kan hy by wyse van 'n dagvaarding verplig word om die ondersoek by te woon. Dit gebeur dikwels dat 'n persoon wat self beseft dat hy in die moeilikheid gaan kom, sy werk bedank en padgee. Die gebruiker, ens. het dan geen houvas op so 'n persoon nie. Dan word van die magte onder A7(6) en (7) gebruik gemaak. Daar is dus geen teenstrydigheid nie.

VRAAG 18: Regulasie B.120—Eerstehulp:

Waar moet die eerstehulp-kissie gehou word?

Antwoord: Regulasie B.12(1) vereis slegs dat eerstehulpkissies verskaf en in goeie toestand gehou moet word. Regulasie B.12(2) bepaal dat die kissies in eerstehulpkamers gehou moet word—dit wil sê wanneer daar volgens die vereistes van hierdie regulasie eerstehulpkamers voorsien moet word. Regulasie B.12(5) bepaal dat die kissies op 'n plek gehou moet word waar dit maklik toeganklik is ingeval van 'n ongeval. Dit is verstaanbaar dat die regulasies nie 'n spesifieke plek kan stipuleer nie aangesien geen twee gevalle dieselfde is nie—as alles in detail in die regulasies beskryf moet word sal daar 'n paar honderd volumes wees. Die gebruiker moet darem ook sy eie diskussie gebruik. Kyk ook na B.6.

VRAAG 19: Regulasie B.12(2):

Is hierdie regulasie van toepassing op 'n munisipale elektrisiteitsdepartement? Onthou moet word dat die personeel op wydverspreide plekke werk.

Antwoord: Die betrokke regulasie lees duidelik dat, in alle fabriek, op persele waar masjinerie gebruik word, van bou- of uitgrawingswerk waar meer as een honderd persone in diens is, moet 'n bykomende kissie vir elke eenhonderd persone verskaf word. Nou moet die vraesteller besluit of sy elektrisiëns in 'n fabriek, of op 'n perseel waar masjinerie gebruik word, werksaam is en of hy 'n honderd, twee honderd of meer elektrisiëns in diens het.

VRAAG 20: A7(6):

Toesig: as niemand op 'n bepaalde perseel die nodige kwalifikasie het nie, kan enigeen verplig word om die kwalifikasie te verwerf? Of moet die werkgewer 'n persoon wat die nodige kwalifikasie het, aanstel teen enige prys, al is hy andersins vir die organisasie van geen waarde nie? Ek het in gedagte 'n klein organisasie met sê 12 werknemers.

Antwoord: Hoewel daar in groot fabriek 'n persoon of persone aangestel word net vir die spesifieke doel van toepassing van eerstehulp, is dit nie die bedoeling van hierdie regulasie nie. Dit kan enige werknemer wees wat die nodige kwalifikasie besit. In die mynbedryf word sekere klasse van persone wel verplig om 'n geldige eerstehulpertifikaat te besit. Die regulasies onder die Fabriekswet vereis so 'n verpligte besit van 'n eerstehulpertifikaat nie, behalwe vir die persoon wat in beheer is van die eerstehulpkissie. Kennis van eerstehulp is per slot van sake nooit vermors nie, ek kan 'n hele aantal gevalle opnoem waar persone onnodiglik gesterf het omdat niemand na 'n ongeval eerstehulp kon verleen nie. So ook weet ek van ander gevalle waar lewens wel

gered was deur die optrede van 'n persoon met kennis van eerstehulp. Kan daar dan nie op 'n vrywillige basis gewerk word nie?

VRAAG 21: Regulasie C.1:

Vraag. Is 'n „verantwoordelike persoon” dieselfde as „die persoon belas met die toesig oor masjinerie?” Kyk definisie van „gebruiker.” Indien wel wat is die motivering?

Antwoord: Die definisie van „gebruiker” sluit in die persoon belas met die toesig oor masjinerie, wat tog seker duidelik is wie bedoel word. In regulasie C.1 word vereis dat 'n verantwoordelike persoon aangestel moet word wat algemeen verantwoordelik moet wees vir die masjinerie op die perseel. Dit kon net sowel gestel gewees het dat 'n verantwoordelike persoon aangestel moet word om algemene toesig oor die masjinerie uit te oefen. Dit is dus een dieselfde persoon. Onlangs is die vraag gestel deur 'n organisasie hoekom 'n gediplomeerde ingenieur aangestel moet word as 'n verantwoordelike persoon reeds aangestel is. Hierdie vraag moet of beskou word as gebore uit onkunde of uit moedswillige haarklowery en woordspel. „Verantwoordelike persoon” is as sulks nie omskryf nie en beteken in alledaagse taal tog seker net 'n persoon wat aanspreeklik gehou sal word vir die masjinerie. Onder sekere omstandighede moet die persoon 'n gediplomeerde ingenieur wees. Dieselfde gedagte kan tog op verskillende wyse uitgedruk word. Is daar enige verskil in die twee segswyses. „Ek gaan my ontbyt nuttig” of „Ek gaan my brekfis eet”?

VRAAG 22: Regulasie C.8:

Is die vorm voorgeskryf in hierdie regulasie die korrekte vorm? Hierdie vorm is slegs vir beserings en dood.

Antwoord: Artikel 32(1)(b) van die Wet bepaal dat „Wanneer in of in die nabyheid van 'n fabriek, of in verband met die bedrywighede van 'n fabriek of in verband met masjinerie, bouwerk of uitgrawingswerk:

- (a) iemand as gevolg van 'n ongeval gedood of beseer is of
- (b) enige ander voorval plaasvind wat na oordeel van die inspekteur die dood of besering van 'n persoon ten gevolg kon gehad het, kan 'n inspekteur, as hy dit dienstig ag, 'n ondersoek met betrekking tot bedoelde ongeval of voorval instel.”

Regulasie C.8 bepaal dat sekere weierings van masjinerie op die vorm soos voorgeskryf in Regulasie A.7 aangemeld moet word. Daar is nie 'n afsonderlike vorm vir die aanmelding van 'n ongevalvrye on-

geluk nie. Waar 'n ongevalvryongeluk voorgekom het word dit vir statistiekdoeleindes as sulks geklassifiseer. Kyk tog maar weereens na die betrokke vorm en dit sal opgemerk word dat die gegewens waarom gevra word nie noodwendig die dood of besering van 'n persoon aandui nie. Waar niemand beseer is nie, meld u dus „Geen beserings nie.” U sal dan oplet dat die res van die gegewens inpas vir die doel van ondersoek deur 'n inspekteur ingevolge Artikel 32(1) (b) van die Wet.

VRAAG 23:

Moet die deurslag van 'n elektriese kabel wat onder spanning is, aangemeld word as daar niemand beseer of gedood is nie?

Antwoord: Dit sal voorwaar 'n uitsonderlike geval wees waar Mnr. Dood of Mnr. Besering met verloop was! Die soortgelyke gevalle waarvan ek kennis dra was die persoon of dood of ernstig verbrand. Die ongeluk moet aangemeld word en sal sekerlik ondersoek word ingevolge Artikel 32(1)(b) aangesien dit die dood of besering van iemand ten gevolg kon gehad het. Ek is seker dat die inspekteur baie belang sal stel in die omstandighede wat so 'n voorval veroorsaak het. Iemand sal verantwoordings moet doen hoekom 'n persoon toegelaat was om 'n lewendige kabel deur te saag.

VRAAG 24:

„Die gebruiker moet alle persele waarop elektriese ontwikkelingsinstallasies, ens., geleë is doelmatig omhein of insluit. Waar sodanige persele onbewaak is, moet alle aangewese toegange toe en gesluit gehou word.” Die vraag hierop is as volg:

Om hierdie regulasie na te kom, is dit nodig om sodanige persele gereeld te besoek. Hoe dikwels moet sulke persele besoek word—(a) een keer per jaar, (b) per kwartaal, (c) per maand, (d) per dag, of meer dikwels?

Antwoord: Die betrokke regulasie vereis eenvoudig dat sodanige persele toe en gesluit gehou moet word. Dit stel geen vereistes ten opsigte van frekwensie van besoeke om te verseker dat dit toe en gesluit is nie. Die gebruiker moet hier sy eie diskussie gebruik, dit is na alles gereken sy plig om toe en gesluit gehou moet word. Dit stel geen vereistes ten opsigte van frekwensie van besoeke om te verseker dat dit toe en gesluit is nie. Die gebruiker moet hier sy eie diskussie gebruik, dit is na alles gereken sy plig om toe te sien dat die vereistes van die regulasies nagekom word.

VRAAG 25: Regulasie C.61:

Is dit nodig om straatligarmature en/of arms,

indien van metaal, te aard? Wat van paalgemonteerde skakeltoeg en transformators?

Antwoord: Regulasie C.61 het te doen met die aarding van metaaldakke, geute, ens. van geboue op persele waar masjinerie in gebruik is en is dus nie van toepassing op straatligte, pale, ens., nie. Regulasies C.53 en C.56 is nader aan die merk—veral C.53.

VRAAG 26: Regulasie C.70:

Het die poskantoor, kragtens hierdie Wet, (1) die reg of mag om groter vryruimtes te vereis as wat in die regulasies van hierdie Wet neergelê is? of (2) om 'n algemene vryruimte bokant die grond wat meer as dié in die regulasies neergelê is, te vereis?

Antwoord: Regulasie C.70 vereis van enige leweransier dat hy planne van enige distribusiestelsel of uitbreiding van so 'n stelsel aan die Posmeester-generaal moet voorlê ten einde by onderlinge ooreenkomste te besluit oor die metodes of toestelle wat die leweransier moet gebruik om te voorkom dat daar by bestaande en voorgestelde telefoon- en telegraaflyne toestande mag ontstaan wat vir die publiek en personeel van die Poskantoor gevaarlik kan wees.

Die feit dat die leweransier sy planne moet voorlê dui daarop dat die leiding en bepaling van vereistes grotendeels by die Posmeester-generaal berus. Ek is ongelukkig nie vertroud met die wette wat deur die Posmeester-generaal administreer word nie, maar dit wil voorkom asof die Posmeester-generaal wel oor bevoegdheid mag beskik wat vereistes mag stel wat vir sy netwerk meer gunstig mag wees as wanneer die minimum vereistes van die Fabriekswet nagekom word.

VRAAG 27: Regulasie C.9(2). Inligting betreffende Regulasies.

In die geval van 'n munisipale elektrisiteitsonderneming, waar moet die kennisgewing in die vorm van aanhangsel F.13 ten toon gestel word.

Antwoord: Regulasie C.9(2) vereis dat 'n gebruiker op een of ander opvallende plek op persele waar masjinerie gebruik word, sodanige kennisgewing moet opplak opgeplak hou as wat van toepassing mag wees op die masjinerie wat gebruik word. Aanhangsel F.13 is vir masjinerie ander as stoomketels en hysers bedoel.

As mens die inhoud van aanhangsel F.13 beskou dui dit daarop dat dit te make het met beskerming van persone teen bewegende masjinerie van watter aard ook al.

Die Regulasies waarna verwys word in Aanhangel F.13 is die volgende:

Item	Regulasie of Artikel
1	Artikel 47 van die Wet
2	C.19 en B.6(1)(e)
3	C.25(2)
4	C.28
5	C.22(2)
6	C.6
7	C.3
8	C.4(2)
9	C.27(4)
10	Slegs waar verdere informasie verkry kan word.

Hierdie kennisgewing moet dus op sodanige persele waar bewegende masjinerie is vertoon word. Dit sal geen doel dien op 'n perseel waar die kennisgewings wat ingevolge Regulasie C.52 vereis word te vertoon nie — waar alles gewoonlik stilstaande is nie.

VRAAG 28:

Vakleerlinge-ekstrisiens in hul finale jaar van opleiding ontvang, ingevolge die Wet op Vakleerlinge, die salaris van 'n vakman. Behoort hulle nie ook as bevoegde persone beskou te word nie.

Antwoord: Die woordomskriving van bevoegde persoon lees as volg—„Bevoegde persoon” is iemand wat 'n vakleerlingskap **uitgedoen** het in 'n ingenieurs-bedryf wat die bediening en onderhoud van masjinerie ingesluit het, of wat minstens vyf jaar praktiese ondervinding in die bediening en onderhoud van masjinerie gehad het en gedurende of na sodanige leertyd of tydperk van praktiese ondervinding, na gelang van die geval, minstens een jaar ondervinding gehad het in onderhoud en bediening wat van toepassing is op die klas masjinerie waaroor hy toesig moet neem, of wat hy moet ondersoek, of in verband waarmee hy moet werk.

Dit is duidelik uit die woordomskriving dat die vakleerlingskap uitgedien moet wees, m.a.w. voltooi moet wees voordat so'n persoon kan kwalifiseer as 'n bevoegde persoon. Ook is dit duidelik dat minstens een jaar van die vakleerlingskap, ondervinding opgedoen moes gewees het in die onderhoud en bediening van sekere klasse van masjinerie d.w.s. dit dui op spesialisasie. Verder is dit duidelik dat die salaris wat die persoon trek absoluut niks te doen het met sy kwalifisering as 'n bevoegde persoon nie. U sal ook toegee dat weinig vakmanne vandag sal kwalifiseer as bevoegde persone as mens in ag neem dat 'n bevoegde persoon verantwoordelikheid onder die Wet moet aanvaar ten opsigte van beheer oor masjinerie en personeel d.i. ingevolge Regulasie C.1.

Die finale jaar vakleerling elektrisiën kwalifiseer dus glad nie as 'n bevoegde persoon nie.

QUESTION 29: Regulation C.61(2)(a).

I wish to draw attention to my comment on proposed new regulation C.61(2)(a) contained in my letter to the Chief Inspector of Factories dated 23rd November, 1970, under cover of your letter dated 1st June, 1971. I suggest the basic problem lies in the actual application of the following regulation C.61(2)(a):

“provided that these requirements shall not apply to buildings on premises where machinery is used and where a responsible person has been or is required to be appointed under Regulation C.1.”

There can now be no doubt that the phrase “buildings on premises where machinery is used” can only be interpreted as a factory.

However as pointed out in my comment, what is the supply authority's duty where **no** responsible person has been **or** is required to be appointed under Regulation C.1, i.e. the buildings on the premises where machinery is used have been registered as a factory but the classes of machinery and combined horse-power does not require the appointment of a competent or a responsible person. This happens frequently in smaller factories registered as such. So we have to inspect the installation and who will advise us that Regulation C.1 is in fact applicable or not?

Answer: Here we have the hardy annual C.61 again. However let me explain again.

Regulation C.61(1) places the onus on the **user** to ensure that (a) all metal roofs, gutters, downpipes and waste pipes of buildings situated on **premises where machinery is used and to which electricity is supplied** to be earthed; and (b) all accessible metallic parts of electrical plant or apparatus which, though normally not forming part of an electrical circuit may become alive accidentally, to be protected by an insulating covering or by other adequate means or to be earthed except, etc. and then follows the exceptions. Please note that the whole of the regulation so far is limited to earthing and protection against electrical accidents resulting from unearthed metallic materials. Regulation C.61(2)(a) in its proposed amended form reads as follows:—

“No supplier shall **connect** an electrical supply to a building, except a building where a responsible person has been or is required to be appointed under Regulation C.1 or a building owned by the State or any Provincial Administration, or reconnect such a building which was disconnected for the purpose of extensions or repairs to the electrical installation, before he has satisfied himself that all roofs, gutters, downpipes and waste pipes of the building and all exposed metallic parts of the electrical installation are **earthed**”

The supplier therefore has a twofold duty imposed on him viz. firstly he must test the **earthing** of the electrical installation and secondly he must withhold **connection of the supply** until he is satisfied that the **earthing** of the whole installation is in order.

Basically this inspection is not that which is called for under the Wiremen and Contractors Act. With regard to the small factories and the appointment of responsible persons, the following—

(a) Regulation C.1(1)(b)(i) is to the effect that where the total horse-power is less than 1000, a responsible person, who shall be a competent person, must be appointed by the user. It is therefore, technically speaking, incorrect to state that machinery with a low sum total horse-power does not require the appointment of a competent person, because less than one thousand horse-power can also mean one horse-power or a fractional horse-power. From the practical point of view it would however be unrealistic to expect a small drycleaning business with say a total of ten horsepower to appoint a competent person in charge of the machinery on the premises.

The question posed is now, what must the supply authority do where no responsible person has been appointed and who will advise the supply authority whether Regulation C.1 is applicable or not? Let us

look at the definition of **user** which reads "in relation to machinery, means the **owner** of or person benefitting from the use of such machinery or any structure or plant on the premises which such machinery is installed which is used for the purpose of any activity in connection with which such machinery is used or any purpose incidental thereto, and **includes** the person charged with the supervision of such machinery structure or plant".

The kingpin is therefore the owner or the person benefitting from the use of the machinery and the person charged with the supervision is a mere appendix.

So, whether a responsible person has been appointed or not at such a small registered factory, the **user**, i.e. the owner, which in most cases is also the person benefitting from the use of the machinery, remains the person responsible for compliance with the regulations and he is in no way ever absolved from his responsibilities under the Act.

I therefore wish to repeat what I had said at Umtali that these small concerns must be inspected by local authorities as required under the Factories Act, i.e. Regulation C.61 for earthing and the Wiremen and Contractors Act, i.e. section 19 of the Act, for the complete installation.

Printed by East London Printers (Pty.) Ltd., 8 Argyle Street, East London
